

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aliquot Propositiones Novissimorum Casuistarum in materia Pœnitentiæ

Zeghers, C.

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Caput VIII. De Confessione frequenti & venialium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42483

130. Ambrosius quoque lib. 4. de Sacramen-
tis cap. 6. ait: *si quotiescumque effunditur sanguis
in remissionem peccatorum effunditur, debeo illud
semper accipere, ut semper mihi peccata dimittantur*
qui semper pecco & lib. 5. cap. 4. *iste panis quo-
tidianus sumitur in remedium quotidiana infirmitatis*
Non opto quod qui perfectioni non fruuntur
communicent quotidie: nulli quotidianæ com-
munionis legem indico: sequamur S. D. N.
novissimam hanc de re Bullam, & agnosce dam-
natam ibi tuam & tuorum discipulorum doctri-
nam.

131. Disce ex Catechismo Romano part. 3.
cap. 4. quomodo perceptioni Eucharistiæ non
repugnet humilitas: cum percipis & Discipuli
tui percipiunt, dic, & dicant ex animo, *Do-
mine non sum dignus, & qui nihil nisi sanctos Pa-
tres buccinas, lege Augustini Epistolam 118
Item sancti Ignatii Martyris, Apostolorum disci-
puli & tertii post Petrum Patriarchæ Antio-
cheni epistolam ad Ephesios. Basilii ad Cæsar. pa-
Chrisostomi homiliam ad populum Antiochenum
Hieronymum epist. 28. Cyprianum de oratione Do-
minica. &c.*

CAPUT VIII.

De Confessione frequenti & venialium.

132. **N**on fert Charitas vel ignis fatuus no-
vissimorum casuistarum frequentem
confessionem venialium, & Sacramenti pro illius
usum, notæ sunt Gandensium & aliorum nostrorum
tempo

temporis querelæ. Audiamus Sanctum Carolum
deinde subiiciamus eorum doctrinam.

133. Plura hac de re allegata sunt ex Sancto
Carolo supra cap. 4. addo hic iterum aliqua
propter ipsorum alias propositiones.

134. Concilio Provinciali 1. titulo *quæ pertinent
ad Celebrationem Missæ, quo puriores ad divinam rem
faciendam accedant, singulis hebdomadis peccata sua
confiteantur, nisi eos ob mortalis peccati culpam fre-
quentius facere oporteat.*

135. Ibidem titulo, *de concionatoribus, scilicet
Monialium præfiantur monialibus confessores, qui
semel saltem in singulos menses audiant peccata monia-
lium, eisque Sacram Eucharistiam administrent quem-
admodum Tridentinum Concilium fieri debere censuit.*

136. Concilio 4. titulo, *impedimento irretiti:
ab ordinando requirit, de frequenti confessione Testi-
monium afferat.*

137. Titulo *monitiones: diaconi, subdiaconi, &
clerici inferiorum Ordinum, quicumque estis, quæ de
confitendis sæpè peccatis vobis iussa, sunt præstate.*

138. Audi quid velit etiam observari ab iis qui
non sunt in clericali ordine in Appendice, sic ha-
bet Parochus fideles sibi commissos quantum potest sæpè
hortetur, ut ad Pœnitentiæ Sacramentum non solum cum
tenentur ex precepto Ecclesiæ, sed quam frequentissime
accedant. Idque latius prosequitur idem.

139. In Appendice sequenti, cui titulus: *In-
structiones Prædicationis verbi Dei sic habet: Pœnitentiæ
frequentiam & sanctissimæ eucharistiæ fructuosissimam
esse & maximè commendandam rationibus multis &
sacra scripturæ Testimoniis comprobabit concionator: eam
consuetudinem concionando, inducere studebit ut populus*

si minus Dominico quoque Die, saltem semel singulis mensibus consiteatur, & Sacramentum eucharistiam sumat. At in Quadragesima & Adventu ut singulis diebus Dominicis hoc faciat: quod antiqua fidelium pietas est.

140. Ecce nihilominus decem &, amplius propositiones his contrariæ quas docent.

PROP: 141. *Olim non suscipiebatur crebrò Pœnitentia Sacramentum, Racemator hebdomada* 1. pag. 10.

PROP: 142. *Nec ad illud facile admittebantur Adolescentuli propter ætatis fragilitatem, seu periculum relapsus.* Arnaldus part. 2. cap. 11. post Marcum Antonium. citat uterque Concilium Agatense cap. 15.

PROP: 143. *Tenemurque sequi praxim Ecclesia primitiva quia manet semper Ecclesia in eodem sensu, Arnaldus part. 2. cap. 13. & in præfatione numero 30. cui accedit Pater Gabriellis pag. 155. in fine.*

PROP: 144. *Quia Ecclesia, qua non potest dividi nisi ab hereticis, manet semper in eodem sensu, Arnaldus part. 2. cap. 12. & 21. post Marcum Antonium numero 57. & aliis pluribus, accedit Pater Gabriellis pag. 155. in fine.*

PROP: 145. *Sacra autem Scriptura & patres semper requisiverunt conversiones stabiles Arnaldus cap. 11. 12. 13. 14.*

PROP: 146. *Idque expressit Paulus in 2. ad Corinth. 7. v. 10. ubi dicit: la tristesse, qui est selon Dieu, produit pour le salut une Penitence stable, & selon le grec d'on on se repent point: sic Pauli textum vertit Arnaldus in translatione gallica novi Testamenti reimpressa Bruxellis. Eodem collimat Gommarus & brevis relabentem censet non fuisse conversum Methuadi pag. 67. 82. donec veterem consuetudinem ex-*

uerit,
dum,
alia.

147
que fi

Arnald
Viane

qui d si
clesia n

148
tollat,

latine

confessio

quod Ec

quod no

publicu

149
tam à

digno se

150
Docto

ubi sub

dicit:

Domin

singulis

151
fionis

genera

Gener.

Ecclesia

ac patr

confessio

152
uerit,

uerit, pag. 89. 98. 241. et passim per totam metho-
dum, atque hinc tot absolutionis dilationes. Ecce
alia.

147. Non fuit olim in usu confessio venialium seu **PROP:**
que fieret à justis, hoc est peccato mortali carentibus. 45.

Arnaldus part. 2. cap. 11. cui accedit Doctor van
Vianen in dicta Thesi, conclusionem prima ubi ait:
quid si addam confessionem venialium in primitiva Ec-
clesia non fuisse frequentatam.

148. Satagit Arnaldus ut confessionem illam **PROP:**
tollat, sic enim pergit in dicto cap. 11. (verba ejus 46.
latine reddo.) Tempore illo, quo solorum mortalium
confessio erat in usu, hoc commodi habebant peccatores
quod Ecclesia se jungebat illis pro peccatorum expiatione,
quod non potest facere hodie, quia non videt parere in
publicum verè Pœnitentes.

149. Postquam autem capit esse in usu Confessio **PROP:**
tam à justis quàm ab injustis facta, non potest Ecclesia 47.
dignoscere, qui verè sint in animo mortui.

150. Alias propositiones subministrat nobis **PROP:**
Doctor Alerensis seu Episcopus ille, in suo Rituali 48.
ubi sub titulo de dilatione aut recusatione Absolutionis,
dicit: qui sacram Eucharistiam sumunt, singulis diebus
Dominicis et festis, melius facerent, si ad summum
singulis 15. diebus confiterentur.

151. Brevi etiam nobis tollet usum confes- **PROP:**
sionis peccatorum mortalium & confessionum 49.
generalium: quippe qui sub titulo de confessionibus
Generalibus scribit: confessio semper fuit considerata in
Ecclesia, ut res minima, & facillima pars Pœnitentia,
ac patres parum de illa locuti sunt aut conquesti de malis
confessionibus, sed semper de malis Pœnitentiis.

152. Deinde infert, Confessiones Generales nisi **PROP:**
habeant 50.

*habeant Pœnitentiam proportionatã peccatis totius vitæ
qua repararet defectum omnium Pœnitentiarum falsarum
timendum est ne parum serviant magisque satisfaciunt
hominibus quam Deo.*

153. Hoc Rituale licet damnatum à summo Pontifice, tamquam continens propositiones falsas, singulares, in praxi periculosas, erroneas, & consuetudini in Ecclesia Communitè receptæ, atque Ecclesiasticis constitutionibus oppositas & repugnantes, quarum & lectione Christi fideles in damnatos errores sensim adduci ac pravis opinionibus infici possent, ita Bullæ die 9. Aprilis 1668. tamen Lovanii canonis factum est uti & Arnaldi liber, qui per publicum programma (quod hodie Lovanio expecto, cuius proinde verba adscribere differo) legendi omnibus proponuntur.

154. Supradictæ omnes propositiones repugnant apertissimè doctrinæ Sancti Caroli præfati, qui hortans perpetuò frequentem confessionem, hortans sæpissime ad octiduanam, etiamsi sola venialiter confitenda sint: nihilominus ex antiquitate, & patribus nec non canonibus, circa quos hallucinantur, delibabimus aliqua.

CAPUT IX.

Examen breve prædictarum Propositionum.

155. **I**N antiquissimis Benedictinorum regulis hæc leguntur: *Omnes negligentias nostras, vel cogitationum, vel linguæ, vel operis in præsentia vitæ per humilem confessionem, & humilitatem semper indicemus, ut non post mortem reos nos faciant. Item confessio quam crebra & sagaci cura danda*